

London eller for den sags skyld i København, ikke er en opgave for lige netop NATO. Men udenrigsminister Per Stig Møllers svar herpå er: Vi har ikke længere store hære og fronter over for hinanden i Europa. Faktisk aner vi ikke, hvor fronten er, derfor skal vi have langt mere fleksible muligheder for at svare igen.

Kl. 16.40

Det er det stereotype svar på terrorisme, og det stereotype svar bliver en omlægning af NATO. Det er en koldkrigsagtig måde at tænke på, og den ligger bl.a. også bag USA's ensidige opsigelse af ABM-traktaten. Det er også den, der ligger bag den håbløst utilstrækkelige nedrustningsplan for de store atomare missiler, som lige er blevet underskrevet af Bush og Putin i Moskva.

Jeg vil anbefale den danske regering at tage konsekvenserne af USA's politik og foreslå enten den førnævnte nedlæggelse af NATO eller en omlægning til en anden type sikkerhedspolitisk organisation, som omfatter samtlige europæiske lande.

Enhedslisten vil i hvert fald ikke støtte hverken det nuværende NATO's politik eller den påtænkte omlægning og oprustning af NATO for bedre at kunne hamle op med eller leve op til USA's forventninger.

Enhedslisten kan støtte SF's forslag til vedtagelse.

Jann Sjørnsen (KRF):

Tak til Socialistisk Folkeparti for at have rejst denne forespørgselsdebat forud for det utrolig vigtige topmøde i Prag til efteråret.

I forskellige sammenhænge har vi lejlighed til her i Folketinget at diskutere en udvidelse, som vi synes har stor betydning, og som vi også selv synes vi har stor indflydelse på, og det er den udvidelse, der forestår af Den Europæiske Union under det danske EU-formandskab.

Men jeg synes, der er lige så stor grund til at pege på udvidelsen af NATO-alliancen, sådan som den kommer til at foregå på topmødet i Prag til efteråret. Det er i virkeligheden en lige så vigtig begivenhed, og vi kan fra dansk side især glæde os over, at de tre baltiske lande ser ud til at komme med.

Udvidelsen af NATO er også utrolig vigtig, fordi det også her drejer sig om at inddrage nogle af de nye demokratier i det værdifællesskab, som NATO er, at inddrage dem under den sikkerhedspolitiske og sikkerhedsmæssige paraply, som NATO-fællesskabet også er, og som disse

lande i mange år har ønsket at blive inddraget under.

Udvidelsen falder på plads, selv om vi jo tidligere i debatten har hørt fra hr. Villy Søvndals side, at det nærmest var på trods af de forudsigelser, man kunne komme med tidligere, og ikke mindst, fordi NATO har lagt vægt på en meget tæt dialog med Rusland omkring udvidelsen, som vi også nu ser manifesterer sig i forslaget om NATO-Rusland-Rådet.

Vi er fra Kristeligt Folkepartis side glade for, at samarbejdet med Rusland er blevet så tæt, og der er selvfølgelig heller ingen tvivl om, at uden det ville udvidelsen heller ikke være lykkedes.

Jeg synes, det er vigtigt at pege på samarbejdet med de lande, som ikke bliver optaget i NATO i denne her sammenhæng, men som stadig væk er med i Partnerskab for Fred-samarbejdet, at de fortsat vil kunne se et perspektiv også for eventuelt medlemskab i løbet af de kommende år via det samarbejde, der er under Partnerskab for Fred.

Det er klart, at topmødet i Prag ikke alene bliver et spørgsmål om at klappe i hænderne over udvidelsen, men at der også er nogle ting at tage fat på i alliancen, som vedrører fremtiden, for så vidt angår både struktur og forsvarrets udvikling i de enkelte medlemslande.

Udenrigsministeren sagde i sin besvarelse af forespørgslen, at man selvfølgelig i NATO skal sigte mod direkte trusler, der kan være mod NATO's territorium, men også mod de indirekte trusler. Og man må jo nok sige, at det er det sidste, som har stået i fokus i de senere år, og som har optaget alliancepartnerne og ikke mindst amerikanerne i lyset af 11. september.

Jeg synes, den debat, som udenrigsministeren selv lagde op til og flere ordførere har taget fat på omkring de mulige ad hoc-løsninger, som amerikanerne vil vælge som følge af, at man ser forskelligt på de indirekte trusler mod NATO's territorium som sådan og mod enkelte NATO-medlemslande, er vigtig.

Jeg er meget enig i – jeg tror, det var hr. Mogens Lykketoft, der understregede det meget kraftigt – at også her er NATO-alliancen vigtig. NATO skal ikke bare være et sted, hvor alliancepartnere konsulterer hinanden og informerer hinanden om, hvad man gør. NATO-alliancen er forpligtende og må også være det for USA i forhold til med alliansens partnere at drøfte de initiativer, som man eventuelt også fremover vil vælge at tage på egen hånd.

Kl. 16.45